

terjeszkedni a Czernin által felszínre vetett kérdésekre, különösen Clemenceau békepuhatolódzására is.

A finnek győzelme orosz csapatok felett.

STOCKHOLM, április 8. A finn főhadiszállás jelenti: Carellában csapataink jelenté keny orosz erőket körülzártak és megtámadták. A hadművelet most véget ért. Ezer foglyot ejtettünk és 11 ágyut zsákmányoltunk.

Avarescu új pártot alakított.

Bukarest, április 8. Avarescu tábornok tudvalevőleg új politikai pártot alakított Jasiban és az a szándéka, hogy a háboru után is megmarad a párt élén. A román néphez intézett felhívásában avval okolta meg pártalakítását, hogy a román nép ártatlanul került ebbe a szerencsétlenségbe, mely érte és nem vesztette el azt a reménységét, hogy a román népben rejlő hasznos erőket érvényre juttathatja, ami döntő befolyással lesz Románia közéletére.

LEGUJABB.

HÁGA: A francia hadügyminiszterium elfogadta egy francia mérnök találmányát, amely német mintára tervezett messzehordó ágyú. Legközelebb kísérletet tesznek ezzel az új messzehordó ágyúval.

PÉTERVÁR (Reuter-jelentés.): Német repülőgépek elszálltak Helsingfors felett. Az orosz hadihajók eltávoztak Helsingforsból Kronstadt irányába.

PÉTERVÁR: Az orosz frontra beosztott tábornokok és Itália képviselője az orosz főhadiszállásról Pétervárra utaztak, hogy Trockijjal az antant részéről szállított és még Oroszországban levő hadianyag felhasználásáról tanácskozzanak. Az antant ezeket az anyagokat a maga tulajdonának tekinti és fentartja magának a róluk való rendelkezést.

BASEL: A francia lapok katonai kritikusai, akik együttes kihallgatáson voltak Foch tábornoknál, egyértelműleg azt hangoztatják, hogy az Oise folyó mentén francia offenziya van küszöbön.

BUKAREST: Ausztria-Magyarország és Románia között a postaszerződést előzetes jegyzőkönyvbe foglalták. Arion külügyminiszter megszüntette a Bratianu-kormány által Párisban, Washingtonban és Lisszabonban létesített külön bizottságokat.

BERLIN: A Wolff-ügynökség jelenti: Luxemburg városát és a pályaudvart április 5-én ellenséges repülőgép támadta meg. Hatan meghaltak és néhányan súlyosan megsebesültek.

STOCKHOLM: A Temps riasztó híreket kapott Tangerből, a Marokkóban kitört komoly lázadásokról. A spanyol és francia terület határain nagy zuáv csapatok vérengzést visznek véghez. Heves harcok dúlnak. A lázadók fegyverrel vannak ellátva, amelyeket állítólag német tengeralattjáró szállított részükre.

2000 öltözet olcsó szegedi ruha.

(Saját tudósítónktól.) Néhány nap előtt hír jelent meg a lapokban arról, hogy az Országos Népruházati Bizottság négyezer öltöny olcsó ruhát és szövetet küld le Szegedre a lakosság olcsó ruhával való ellátása céljaira. Hír szerint az olcsó ruhák árusítását már e hó 15-én megkezdénék Szegeden, még pedig a legszigorubb ellenőrzés mellett, nehogy visszaélések történhessenek. A szövet és készruhák ugyanis a mai árnál hatvan százalékkal lennének olcsóbbak. A hír szerint tárgyalások indultak meg abban az irányban is, hogy az olcsó szövetet méltányos árak mellett dolgozzák föl a szabó-mesterek, mert ma tudvalevőleg nem ritka dolog, hogy 300—350 koronát kérnek a szabó-mesterek egy öltözet ruha megcsináltatásáért. Azóta ebben az ügyben kis bonyodalom támadt. Az olcsó ruha és szövet dolga nem egészen biztos. Érdekesnek találtuk ebben az ügyben Balogh Károly tanácsost megkérdezni, aki a következőket mondta:

— A szegedi közéletmezési hivatal már a múlt év nyara óta sürgeti a honvédelmi minisztert, majd a Népruházati Bizottság megalakulása után a Népruházati Bizottságot, hogy a város közönsége ellátására olcsó szövetet juttasson. Ugyanez történt az utóbbi napok egyikén is, amikor kértük, hogy legalább 2000 készruhát és 2000 ruhára való szövetet juttasson a városnak és pedig első-sorban, minden más magyar várost megelőzőleg. Garantáltuk, hogy a visszaéléseket meg fogja akadályozni a város hatósága, a mely egész tervezetet dolgozott ki a visszaélések megakadályozására. Ezenfelül megajánlottuk azt is, hogy a szegedi szabó-mesterekkel megállapodunk egy méltányos egy-ségárban a ruhák elkészítésénél, nehogy a közönséget ezen a más oldalon kiuzsorá-hassák, mikor már az egyik oldalon megvé-delmeztük.

— Sajnos, ezt a felterjesztésünket épp úgy, mint a megelőzőket teljességgel hiába küldtük el. No, mert minden vonalon az a sorsunk, hogy visszautasítanak bennünket.

Bármit kérünk is, nem kapjuk meg és a közönség minket okol a hiányért, mintha a városi hatóság tehetne valamin arról, hogy nincs és nem adnak. De a minisztériumok mindig úgy csinálják a maguk dolgát, hogy a gyűlöletet elhárítják magukról, az alant-sabb közegekre.

— Egyszóval csak annyi igaz a hírből, hogy kértünk olcsó ruhát, kapni azonban nem kaptunk. Az Országos Népruházati Bizottság például legutolsó levelében arra figyelmeztet bennünket, hogy a köztisztviselők igényeit is csak *negyedrészen tudta kielégíteni*, gondolni sem lehet tehát arra, hogy már most a polgárság nagyobb tömegű olcsó szövetet és ruhát kaphasson.

Ezzel szemben Abonyi Mihály, aki az olcsó ruhákat és szöveteket árusítaná, a következőket mondta: Személyesen jártam el a múlt hetekben a Népruházati Bizottságnál. Ott előadtam, hogy sokan vannak a tisztviselőkön kívül is, akik a ruhák mai 7—800 koronás árát nem tudják megfizetni. Ezek számára is gondoskodni kellene ruháról. Minden föltételre megállapodtam, a Népruházati Bizottságnak egy kikötése volt, szerzek dr. Kelemen Béla főispántól és a kereskedelmi és iparkamarától bizonyítványt. Ezt úgy a főispán ur, mint a kamara rendelkezésemre bocsájtották, a főispán ur mégis azt mondta, hogy beszéljem meg a dolgot Schultheisz pénzügyi titkárral, aki a köztisztviselők beszerzési csoportjának ügyeit intézi. Schultheisz titkár attól tartott, hogy az általam felvetett dolog a beszerzési csoport rovására menne, azért abban állapodtunk meg, hogy várunk addig, amíg ő Budapestre utazik. Ez már megtörtént, sőt a titkár ur haza is jött. Utjának eredménye, hogy 250 öltözet ruhát hozott a beszerzési csoport tagjai részére. En ma fordultam írásban a Népruházati Bizottsághoz és kértem a 2000 kész ruha és 2000 öltözet ruhára való szövet leküldését. Azt hiszem, a jövő héten már árusíthatom a 250 koronás ruhákat.

Borzalmas hajókatasztrófa a Dunán.

— A Drina és a Sophie összeütközött. — Halvan halott és több sebesült. — Szerényi miniszter szigorú vizsgálatot rendelt el. —

(Budapesti tudósítónk telefonjelentése.) Vasárnapra virradó hajnalban Ráczalmás és Dunapentele között borzalmas hajókatasztrófa történt. A Dunagőzhajózási Társaság két személyszállító gőzöse, a Drina és a Sophie összeütközött. A gyengébb szerkezetű Drina megtelt vízzel és néhány másodperc alatt alvó utasokkal — főként a II. osztályu női hálóterem utasai — a Dunába süllyedt. Az összeütközésnek már eddig is hatvan halottja van. A hivatalos vizsgálat megindult. A megmenekült utasok a Drina első kormányosát teszik felelőssé a borzalmas szerencsétlenségért.

A Sophie szombaton este öt perccel tizenegy előtt indult el Budapestről Belgrádba. A nagy hajó már az induló állomáson megtelt utasokkal. Az I. osztály utasai között volt báró Skerlecz Iván volt horvát bán is. A Drina szombaton délben tizenkét órakor indult el Mohácsról Budapestre. Csak a II. osztályon 330 utas szorongott. Az I. osztályon alig 50 ember utazott.

A katasztrófa vasárnap hajnalban, néhány perccel negyedhárom után történt a makládi szigetek fölött, mintegy husz kilométernyire Ráckevétől. A Sophie nevű személyszállító hajó, amelynek 750 utasa volt és Budapestről lefelé tartott, összeütközött

a 350 utassal, ellenkező irányból jövő Drina hajóval. A Sophie ráfutott a Drinára és a második és harmadik osztályt teljesen víz alá nyomta. A második és harmadik osztály utasai épp úgy víz alá kerültek, mint annak idején a Zrinyi katasztrófájánál és a hajó első osztálya épp úgy áll ki a vízből, mint annak idején a Zrinyié.

A mentők az első értesülést reggel fél nyolckor kapták és nyolc órakor indultak az esztergomi vontató-gőzössel. Az expedíciót dr. Kovách Aladár egyesületi igazgató vezette. Utánuk jött a Drau nevű személyszállító hajó, amely felvette a Sophie lefelé menő utasait. A Sophien az első kormányoson kívül más sebesült nem akadt. A Drinán 15 sérült volt, akiket Budapestre szállítottak. A vízből két női hullát húztak ki. Mindkettő 35—40 év körüli urias külsejű asszony. Eddig még nem agnoszkálták őket. A Sophie 350 utasa közül mintegy 250-en részben kocsin utaztak el, részben pedig a délután induló Schönbrunn hajóval visszatértek a fővárosba. Mintegy száz utas hovatünéséről nem tudnak és valószínű, hogy ezek legnagyobb rész bent veszett a víz alatt álló II. és III. osztályu kajütökben.

A vizsgálat vasárnap délelőtt megin-